Pregaria.cat

Entrada

Relacions personals o energies captivadores

"El que vaig viure va ser sublim. Després de dues hores de mirar-nos i de donar-nos les mans es va anar creant entre nosaltres una energia fantàstica. No ens coneixíem, ni tan sols sabíem el nom dels altres, i al cap de dues hores estàvem harmonitzats tots plegats per una energia nova, creada per tots, feliç i profundament tendra. El "mestre" va cantar la tonada dels cims nevats i abans de marxar tots i totes en abraçades llargues i fondes érem ja amics per sempre".

Vols dir que a l'hora de marxar us coneixíeu?

Et diré qui eren els del teu costat. Aquell noi moreno que duia els cabells tan llargs feia un mes que va anar a viure a casa d'un amic perquè els seus pares el van treure de casa quan descobriren que es drogava.
La noia del teu costat arrossegava un greu problema que necessitava compartir urgentment amb una persona de total confiança: resulta que el Jefe tenia una relació amb ella, i si es negava a seguir-la perdia la feina.
Crec que el que els feia falta era relació i amistat personal i no tanta harmonització energètica.

Parlar, escoltar, acollir, plorar, riure, entendre, situar-te en lloc d'altri i anar cercant amb paciència i estimació una sortida més o menys perfecta a la situació.

Ni alcohol ni drogues, ni tantes energies captivadores... més aviat aquelles que ens porten a fomentar l'amistat, a perdre la por als altres, defugint les fugides... En una paraula, com va dir Jesús: estimar els altres com a tu mateix.

"L'Evangeli ens convida sempre a córrer el risc de la trobada amb la cara de l'altre, amb la seva presència física que ens interpel·la, amb el seu dolor i els seus reclams." Papa Francesc

Jesús Renau sj.